

Jensen: Jeg skal tillade mig at fremsette et Par Bemærkninger. Hvad angaaer den i § 8 III. A. 5 opførte Sum til Sandflugtens Dæmpning, da anseer jeg det for at være et ikke saa ubetydeligt Beløb, der her begjæres bevilget af Statskassen ved Siden af, hvad Amterne have at betale, og, naar man seer hen til, at Altsfognene skulle udrette en heel Deel af Arbeidet. Det er ganske vist, at ved en Omordning af dette Forhold, hvortil det, efter hvad jeg har havt Leilighed til praktisk at erfare, i høi Grad trænger, vil Halvdeelen godt kunne bespares, om ikke Mere. Jeg kunde fremføre de forunderligste, ja jeg kunde næsten sige utrolige Anvendelsesmaader af Statens Penge ved sliige Arbeiders Udførelse, saa jeg troer, at dette Forhold absolut trænger til en Forandring. — Ved samme Leilighed maatte jeg maastee tillade mig angaaende den til Huusdyravlens Fremme opførte Sum af 17,600 Rb. at bemærke, at jeg heller ikke troer, at disse Penge blive heldigt anvendte. Efter min Erfaring er Præmiesystemet i det Hele noget forældet. Hvis Pengene derimod bleve anvendte til Understøttelse af Aktieselskaber, navnlig saadanne, som danne sig til Anskaffelsen af udmærkede Hingste, vilde man være sikkrere paa, at Pengene bleve brugte paa en heldig Maade; thi som jeg tidligere har havt Leilighed til at bemærke, som det nu skeer, blive mange Penge kastede bort aldeles mod Lovens Bestemmelse. Det er min praktiske Erfaring, som jeg paa ingen Maade kan fravige. — Jeg skal fremdeles tillade mig at høre et Par Ord med Hensyn til det under § 9 V. B. opførte kalkulatoriske Beløb til Marschpenge til Landsoldaterne af 35,000 Rb. Jeg veed ikke, hvorvidt denne Sum er tilstrækkelig til den nødvendige Forbedring af det paagældende Forhold; men jeg har med Vællagelse seet, at enkelte Soldater have saagodtsom maattet tigge sig frem, saa at man fra privat Side har maattet komme dem til Hjælp med frivillige Gaver; og det maa dog vistnok ansees som sørgeligt, at en Soldat saaledes skal tigge sig frem til det Steb, hvor han skal stille; for at offre sit Liv for Fædrelandet. Jeg synes, at dette er at knibe noget for meget, at knappe en Soldat af med en Godtgjørelse af kun 4 à 6 R. pr. Målt, hvil-

ken Sum han umulig vil kunne komme frem for; naar han altsaa ikke har Noget i Kommen hjemme fra, maa han betle sig frem. Jeg vil nu henstille til den høitærede Justitsminister, om han ikke vil tage dette i særdeles Betragtning, saa at der bliver tilstaaet de Soldater, der herefter maatte blive indkaldte, en større Rejsogodtgjørelse. — Der er endnu et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg skal tillade mig at rette en Forespørgsel til den ærede Indenrigsminister. Min Forespørgsel vedkommer den i § 13 under Nr. 3 opførte Sum af 10,900 Rb. som Bidrag til Aalborg Kommune til Udgifter ved Erhvervelsen af Nørresundby Færgelangs Monopol. Jeg veed ikke, om den ærede Minister har paataenkt at ontordne Nørresundbys Forhold til Aalborg, naar Pontonbroen kommer istand; thi saasnart Broen kommer istand, ville de Goder, som Nørresundby fik ved paa en Maade at blive ophøiet til Kjøbstad, ganske falde bort, og Byen maa da nærmest betragtes som en simpel Landsby eller høist som en Handelsplads, og det forekommer mig, at, hvis Nørresundby, der nu er temmelig overbeholdt med Skatter til Aalborg Kæmmerkasse, vedblivende skulde staae i dette Forhold til Aalborg, vilde den stee ikke lidet uret. — Det var kun disse saa Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremsætte.

Justitsministeren: Allerede under Finantslovens 1ste Behandling i det andet Thing fremkom der med Hensyn til Marschpengene Anker, som gik i to Retninger. Den ene Anke var den, at der med Hensyn til Marschpengenes Udbetaling brugtes en Fremgangsmaade, der var i høi Grad besværende for de Paagældende, idet Erfaringen viste, at disse undertiden maatte gaae temmelig langt for at faae de Marschpenge, der tilkom dem. Denne Anke afhjælp jeg i Løbet af nogle saa Dage, efterat jeg var bleven gjort opmærksom derpaa, idet jeg har truffet Bestemmelser, der ville medføre, at Pengene udbetales saagodtsom i Vedkommendes Hjem. Med Hensyn til den anden Besværing, som angik Størrelsen af Marschpengene, hørte jeg, at den ogsaa forekom mig at være i høi Grad vel begrundet; jeg er kjendte, at det var et af de Punkter, der al-